

ΕΛΠΕ / Χάρισμα στα ιδιωτικά συμφέροντα

Αντιγόνη Ζούστα

Οι πολιτικές και κοινωνικές διαστάσεις του ζητήματος είναι εκ των ων ουκ άνευ, δεδομένου ότι τα ΕΛ.ΠΕ. έχουν τεράστια αναπτυξιακή και εθνική σημασία

Σοβαρές πολιτικές, κοινωνικές και οικονομικές συνέπειες έχει η απεμπόληση του δικαιώματος του Δημοσίου να έχει ισχυρή παρουσία, πλειοψηφία, στη διοίκηση του ομίλου των Ελληνικών Πετρελαίων, δημιουργώντας χώρο για την κυριαρχία του ιδιώτη μεγαλομετόχου και παντός είδους επιλογές, αποφάσεις, άμεσες ή έμμεσες παραχωρήσεις...

Αν και επιχειρήθηκε να υποβαθμιστεί η επιλογή αυτή της διοίκησης με τις ευλογίες της κυβέρνησης Ν.Δ. και να εξαφανιστεί στη σκιά των εντυπώσεων ενός μεγαλεπήβολου πλάνου μετασχηματισμού του ομίλου, ο ελέφαντας στο δωμάτιο παρέμεινε η εκχώρηση του δικαιώματος του Δημοσίου στο μάνατζμεντ της εταιρείας.

Οι πολιτικές και κοινωνικές διαστάσεις του ζητήματος είναι εκ των ων ουκ άνευ, δεδομένου ότι τα ΕΛ.ΠΕ. έχουν τεράστια αναπτυξιακή και εθνική σημασία, διαδραματίζουν κρίσιμο ρόλο στη γεωπολιτική στρατηγική της χώρας, στην ενεργειακή ασφάλεια και τα εθνικά αποθέματα, στην εισαγωγή υδρογονανθράκων και στη διύλιση, στο κόστος των ενεργειακών αγαθών, προϊόντων και κοινωνικών λειτουργιών. Αποτελούν σαφώς έναν πυλώνα, έναν μοχλό για την υλοποίηση στρατηγικών προς συγκεκριμένες κατευθύνσεις στο πλαίσιο της χάραξης εθνικών πολιτικών.

Τα δε οφέλη από την αύξηση αξίας, που ευαγγελίζεται η διοίκηση τα επόμενα χρόνια για να κρατά... ήρεμο τον δημόσιο μέτοχο, αλλά και το κοινό αίσθημα, μόνο διασφαλισμένα δεν είναι, με σχέδια για νέα μοντέλα εταιρικής δομής, όπως η δημιουργία εταιρείας holding και θυγατρικών με περιέργα σενάρια αποδόσεων, όπου θα μπορούν να συμμετάσχουν και τρίτοι επενδυτές κ.λπ., ενώ η μέχρι σήμερα εμπειρία από τις εναλλαγές ιδιωτικού/δημοσίου μάνατζμεντ γέρνει τη ζυγαριά εμφανώς, υπέρ της συμμετοχής του Δημοσίου στη διοίκηση του ομίλου.

Παραχώρηση οικονομικής αξίας

Αν και αποσιωπάται, ωστόσο το ζήτημα ενέχει και σοβαρή οικονομική διάσταση: το δικαίωμα στη διοίκηση δίνει μια προσαύξηση στην αξία των μετοχικών δικαιωμάτων, ένα premium, που αποτελεί περιουσιακό στοιχείο από μόνο του. Συνήθως, όπως ισχύει στην αγορά, αποτιμάται ως άυλη αξία με ποσοστό μεταξύ 15% και 20% επί των μετοχικών δικαιωμάτων του Δημοσίου. Επομένως, το Δημόσιο με ποσοστό 35,5% επί της αξίας των ΕΛ.ΠΕ., ήτοι 2 δισ., έχει περίπου 710 εκατ. μετοχικά δικαιώματα (περιουσία), που λόγω μανάτζμεντ περιλαμβάνουν και προσαύξηση, ύψους τουλάχιστον 106 εκατ. (με 15%).

Με βάση τη διεθνή πρακτική, στοιχειοθετείται θέμα απιστίας ως προς τα συμφέροντα του Δημοσίου, καθώς οι συναινούντες στην κατάργηση της συμμετοχής του Δημοσίου στη διοίκηση παραχωρούν ταυτόχρονα και οικονομικό όφελος, τουλάχιστον 106 εκατ. (αξία μανάτζμεντ), απώλεια που χρήζει διερεύνησης.

Πολιτική βούληση

Αξίζει να ληφθεί υπόψη ότι υπάρχει πρόβλεψη στον νόμο περί αποκρατικοποιήσεων (ν. 3049/2002, άρ. 9) κατά την οποία τα δικαιώματα του Δημοσίου στην διοίκηση, εφόσον υπάρχουν, δεν αλλάζουν και συγκεκριμένα δεν καταργούνται ούτε τροποποιούνται με απόφαση της γενικής συνέλευσης των μετόχων...

Εξάλλου, αν όντως η κυβέρνηση είχε την πολιτική βούληση ώστε το Δημόσιο να υποστηρίξει τα δικαιώματά του, υπήρχε η δυνατότητα εξεύρεσης λύσης. Σύμφωνα με έμπειρες πηγές, θα μπορούσε π.χ. να γίνει αύξηση των μελών του Δ.Σ. σε 15, εκ των οποίων τα 5 θα είναι ανεξάρτητα (σε συμμόρφωση προς τον νόμο) και, από τα υπόλοιπα 10, τα 8 θα προέρχονται από το Δημόσιο, για να διατηρήσει την πλειοψηφία, ένα από την Paneuropean (ομίλου Λάτση) και άλλο ένα από τους μετόχους μειοψηφίας. Επίσης θα μπορούσε, έστω εκ των υστέρων, να υπάρξει διόρθωση - παρέμβαση για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου στο πλαίσιο των αλλαγών στην εταιρική διακυβέρνηση.

Αντιθέτως, η εκχώρηση των δικαιωμάτων του Δημοσίου συνεπάγεται ελευθερία της γενικής συνέλευσης να ορίσει όποια μέλη υποδειχθούν ως... κατάλληλα και να κυριαρχήσουν επιλογές του ιδιώτη μετόχου.

Δύο εικοσιτετράωρες απεργίες

Στο μεταξύ, το Πανελλήνιο Σωματείο Εργαζομένων στα ΕΛ.ΠΕ. (ΠΣΕΕΠ) αποφάσισε να προχωρήσει σε δύο 24ωρες προειδοποιητικές απεργίες στις 14 και 20 Μαΐου (ημέρα της έκτακτης γενικής συνέλευσης), με στόχο οι εργαζόμενοι να αναδείξουν το πολιτικό και οικονομικό έγκλημα που επιχειρούν να αποκρύψουν κυβέρνηση και διοίκηση. Θα πραγματοποιήσουν επίσης επαφές - ενημερώσεις με όλα τα πολιτικά κόμματα καθώς και συνελεύσεις εργαζομένων.

ΠΗΓΗ: Η ΑΥΓΗ